

Arrest

nr. 62 112 van 25 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 31 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 mei 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VINOIS, die loco advocaat M. FRERE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 16 juni 2010 het Rijk binnen en diende op 17 juni 2010 een asielaanvraag in. Op 28 februari 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Gonaj (gemeente Prizren) en bent u Kosovaars staatsburger. Toen u veertien jaar was, beseftte u dat u homoseksueel bent. Aanvankelijk vertelde u dit aan niemand. Na uw middelbare school begon u te werken. Op uw vierentwintigste werkte u bij een bakker in Prizren, waar u Arben Braha leerde kennen. Jullie werkten vaak samen en begonnen een relatie met elkaar. Niemand was hiervan op de hoogte. Na ongeveer een jaar kwam er een einde aan jullie relatie omdat Arben naar het buitenland vluchtte uit schrik dat jullie

relatie ontdekt zou worden. Uzelf begon een relatie met een meisje omdat u niet wilde dat uw gaardheid zou bekend worden. Omdat u een vaste relatie had, wilden uw ouders dat u met uw vriendin huwde. U stelde dit steeds uit, tot u na twee jaar bekende aan uw ouders dat u omwille van uw gaardheid niet met haar kon huwen. Uw ouders wilden dat u haar hiervan op de hoogte bracht, maar toch wachtte u nog ongeveer een jaar alvorens dit te doen. Uw vriendin vertelde het daarop aan haar familie, waardoor uiteindelijk het hele dorp uw gaardheid te weten kwam. Uw vrienden lieten u vallen en u werd gepest en vernederd. Uw vader werd ook een paar keer bedreigd. Er werd hem verteld dat, indien hij u niet buiten zou zetten, u vermoord zou worden. Ook de imam van het dorp zei aan uw vader dat het beter was dat u weg ging, omdat hij vreesde dat u vermoord zou worden. Daarop besloot u Kosovo op 14 juni 2010 te ontvluchten richting België, waar u op 17 juni 2010 asiel aanvraagde. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 10 november 2009, en uw rijbewijs, uitgereikt op 15 januari 2010, neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat u Kosovo heeft verlaten en/of niet naar Kosovo zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of omwille van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst dient er te worden gewezen op een aantal ongerijmdheden die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondergraven. Zo is het opmerkelijk dat u na uw eerste homoseksuele relatie, i.e. uw relatie met Arben, een seksuele relatie begon met een meisje die drie jaar zou duren. U deed dit om te vermijden dat uw gaardheid publiekelijk bekend zou worden (CGVS, p. 6-10; p. 13-14). Nochtans blijkt nergens uit uw verklaringen dat op het moment dat uw relatie met Arben stopgezet werd mensen in uw omgeving ook maar enig vermoeden hadden dat u homo bent. Voorts is het bevreemdend dat, hoewel u uw ouders op de hoogte gebracht had van uw gaardheid - u zag zich genoodzaakt om hen hierover in te lichten omdat ze wilden dat u met uw vriendin trouwde, hetgeen u niet wou -, toch uw relatie met uw vriendin nog een jaar verderzette en het nog een jaar duurde voordat u de relatie met uw vriendin verbrak (CGVS, p. 10-11). Het feit dat u uw (seksuele) relatie met uw vriendin pas een jaar nadat uw ouders van uw gaardheid op de hoogte waren verbrak en dat u uw gaardheid aan uw ouders opbiechtte precies om te vermijden dat u met haar zou moeten trouwen vallen dan ook moeilijk met elkaar in overeenstemming te brengen. Het is overigens bevreemdend dat, hoewel u met uw vriendin een relatie aanging om te vermijden dat uw gaardheid publiekelijk bekend zou raken, u haar nota bene als reden van de breuk uw gaardheid toevertrouwt (CGVS, p. 11). Verder kan wat betreft uw homoseksuele beleving in Kosovo nog vastgesteld worden dat u bijzonder weinig kon vertellen over de homoseksuele gemeenschap in Kosovo. Zo kende u geen ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in Prizren (of elders) en kon u geen organisaties noemen die instaan voor de belangen van homoseksuelen. U beweerde ze nochtans wel te hebben opgezocht via het internet, maar u gaf aan dat er in Kosovo geen organisaties die zich inzetten voor de rechten van homoseksuelen zijn. De Kosovaarse organisaties QESH en Elysium, die nochtans ook op internet te vinden zijn, waren u echter compleet onbekend (CGVS, p. 13-14). Tot slot heeft u sinds uw komst naar België evenmin enige actie ondernomen om u te informeren over organisaties en ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen. Nochtans kreeg u van uw advocaat hierover een brochure. Uw verklaring nog niet te zijn langsgeweest omdat u maar drie dagen per week weg mag van het opvangcentrum en enkel een treinticket krijgt voor belangrijke dingen, zijn in tegenspraak met uw verklaring als zou u naar België gekomen zijn om als homo een normaal leven te kunnen leiden (CGVS, p. 14-15). Overigens zou u in België wel een relatie hebben met een Albanees die u toevallig ontmoette. U kende enkel zijn voornaam met zekerheid (CGVS, p. 3-4; p. 15). Dat u zijn familienaam niet zeker wist, ondermijnt echter de geloofwaardigheid van deze relatie. Bovenstaande vaststellingen zetten dan ook de geloofwaardigheid van (het publiekelijk bekendmaken van) uw homoseksuele gaardheid danig op de helling. Wat er ook van zij, uw problemen bleven beperkt tot beledigingen. U werd nooit fysiek aangevallen (CGVS, p. 11-12). Dergelijke verbale beledigingen zijn onvoldoende om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien blijkt nergens uit uw verklaringen dat u voor uw problemen geen of onafdoende beroep kon - of bij toekomstige problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen - op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten, met wie u overigens geen problemen kende (CGVS, p. 4). Naar aanleiding van uw problemen heeft u bij de Kosovaarse politie nooit klacht ingediend. Er werken immers mensen uit uw dorp bij de politie en homoseksualiteit is in Kosovo nog steeds een taboe. De politie zou u dan ook niet helpen (CGVS, p. 12). Bovendien is de Kosovaarse

politie volgens u corrupt en was u bang voor de gevolgen van een aangifte (CGVS, p. 12). Dit zijn evenwel geen afdoende verklaringen voor uw nalaten om naar aanleiding van uw problemen bij de in Kosovo aanwezige autoriteiten klacht in te dienen. Dat er in Kosovo corruptie is, wordt weliswaar niet door het Commissariaat-generaal ontkend. Corruptie is een universeel gegeven, maar dit impliceert niet dat er in Kosovo geen beschermingsmogelijkheden zouden bestaan. In dit verband blijkt uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie dat Kosovo onder UNMIK-bestuur een wetgeving inzake antidiscriminatie van hoog internationaal niveau gekregen heeft. Hoewel het niet te ontkennen valt dat een groot deel van de Kosovaarse bevolking homoseksualiteit nog steeds stigmatiseert, blijkt dat het klimaat ten aanzien van homoseksuelen toleranter geworden is. Dit is ondermeer de vrucht van publieke campagnes die homofobie bestrijden. Daarnaast blijkt uit de beschikbare informatie dat als iemand op grond van zijn seksualiteit aan geweld of pesterijen zou worden blootgesteld, de Kosovaarse politie met de steun van EULEX (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) – die u evenmin op de hoogte bracht (CGVS, p. 13) –, bereid is om in te grijpen. U heeft echter nooit klacht ingediend, waardoor de politie dan ook vanzelfsprekend niet kon optreden. Hieraan kan tot slot nog worden toegevoegd dat internationale bescherming slechts ingeroepen kan worden wanneer alle in het land van herkomst voorziene beschermingsmogelijkheden op redelijke wijze zijn uitgeput.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in kopie als bijlage aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De door u neergelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen aangezien ze enkel uw identiteit en nationaliteit aantonen, wat door mij niet wordt betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept “de schending van artikel 1 van het verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3 en 48/5, 52 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980” in.

2.3. Wat betreft de opgeworpen schending van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006 (hierna: vreemdelingenwet), kan niet worden ingezien hoe dit artikel geschonden zou kunnen zijn, daar de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6 van de vreemdelingenwet dat de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet te weigeren. In casu werd de zaak behandeld zoals voorgeschreven door artikel 52/2, §2 van de vreemdelingenwet zodat bij voorrang en binnen een korte termijn een beslissing werd genomen. Het administratief dossier bevat immers een brief van Staatssecretaris Wathélet d.d. 18 oktober 2010 waarin de toepassing van artikel 52/2, §2 wordt gevraagd voor asielaanvragen uit Servië, Macedonië en Kosovo.

2.4. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontgensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde

schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legde zijn identiteitskaart en rijbewijs neer ter adstructie van zijn voorgehouden identiteit. Hij zou zijn paspoort verloren hebben en naar België gereisd hebben per vrachtwagen met de hulp van een smokkelaar. Aangezien verzoeker geen problemen kende met de autoriteiten ziet de Raad echter niet in waarom verzoeker geen nieuw paspoort aanvraag en legaal naar Europa reisde, maar het risico nam om illegaal te reizen en hiervoor 2500 euro betaalde (gehoorverslag CGVS, p. 5-6). Verzoekers illegale reisweg kan dan ook geenszins overtuigen, noch dat hij in de onmogelijkheid is zijn paspoort voor te leggen. Dit tast verzoekers algehele geloofwaardigheid aan en houdt een negatieve indicatie in wat het asielrelaas betreft.

3.2. Verzoeker verklaarde zijn land van herkomst te hebben ontvlucht omdat hij er geïsoleerd, gepest en vernederd werd omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

3.3. Aangezien verzoeker aldus zijn asielaanvraag geheel steunt op zijn homoseksualiteit dient hij zijn homoseksuele geaardheid ook aannemelijk te maken, wat niet het geval is. Verzoeker verklaarde dat hij er zich sinds zijn veertiende van bewust was dat hij homoseksueel was. Met uitzondering van één homoseksuele relatie, met A.B., gedurende één jaar toen hij vierentwintig jaar was, heeft verzoeker tot zijn vertrek naar België op achtentwintigjarige leeftijd geen relaties met mannen gehad. Daarenboven kan deze ene relatie niet overtuigen nu uit het dossier blijkt dat verzoeker deze partner, met wie hij overigens samenwerkte in een bakkerij, vrijwel niet kon toelichten noch elementaire gegevens als zijn exacte leeftijd, geboortedatum, en de naam van zijn moeder kende, zelfs niet wist of hij naast twee broers nog zussen had. Verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring voor zijn onwetendheid zodat hij geen speciale band met deze man aantoonde, laat staan een partnerschap. Verzoeker toont dan ook niet aan op basis van homoseksualiteit problemen te hebben temeer nu hij anderzijds nadien nog gedurende drie jaar een relatie had met een meisje. Verzoeker argumenteert dat hij *“heeft uitgelegd dat hij deze relatie is aangegaan om te vermijden dat mensen zich vragen zouden stellen”*. Het is echter merkwaardig dat verzoeker hoewel niemand in zijn omgeving op de hoogte was van zijn homoseksuele geaardheid en A.B. vertrokken was naar het buitenland, hij tegen zijn zin een relatie zou beginnen met een meisje louter om de hypothetische bekendheid van zijn homoseksualiteit te verbergen. Dit staat overigens flagrant in contrast met zijn beweringen voordien met A.B. *“seksuele betrekkingen op de binnenkoer”* van een school te hebben, waar *“De deur stond altijd open, wij konden wel van binnen zien wie zou kunnen komen”* (gehoorverslag CGVS, p.8 en 9), wat niet wijst op een bedachtzame handelwijze noch angst om de bekendheid van zijn homoseksualiteit.

3.3.1. Verder is evenmin aannemelijk dat verzoeker drie jaar lang een relatie had met een meisje louter om zijn homoseksualiteit te verbergen, maar uiteindelijk zelf spontaan zijn homoseksuele geaardheid opbiechtte aan zijn ouders omdat hij *“wist dat zij het niet zouden verdervertellen”*. Verzoeker spreekt zich hieromtrent opnieuw tegen aangezien hij op het CGVS-verhoor verklaart *“Mijn vader is een heel eerlijk iemand en hij was de eerste die zei dat ik ook alles tegen mijn vriendin moest vertellen omdat zij recht had op de waarheid”* en *“De voorzitter van het dorp had met mijn vader gepraat en mijn vader had ook toegegeven, hij is zo”* (gehoorverslag CGVS, p.17 en 11). Wat het meisje betreft argumenteert verzoeker *“Dat hij het uiteindelijk niet meer kon om te liegen en dat hij de relatie met het meisje heeft stopgezet; Dat hij angst had om haar de reden te melden maar dat hij dit uiteindelijk toch gedaan heeft; Dat hij niet verliefd was op dit meisje, maar dat dit niet wegneemt dat hij zich goed voelde bij haar, alsof hij dit gewoon een vriendin was; Dat hij dan toch maar heeft gezegd waarom hij de relatie beëindigde, in de hoop dat zij het niet zou verder vertellen”*, wat evenmin strookt met zijn verklaringen ter verhoor *“Ik wilde niets met haar, moest ik van haar houden, was ik wel met haar getrouwd”* en dat hij haar slechts op de hoogte bracht van zijn homoseksuele geaardheid omdat *“ik werd gepuncht door mijn ouders om het aan haar te vertellen, ze vroeg ga je nu trouwen of niet en dan had ik geen andere keuze om het te vertellen”* (gehoorverslag CGVS, p.10-11). Aldus wijzigt verzoeker zijn asielrelaas naarmate doorgevraagd wordt en opnieuw in het verzoekschrift, wat de waarachtigheid fundamenteel onderuithaalt.

3.4. Verder blijkt dat verzoeker geen andere homoseksuelen kent, noch homo-organisaties, noch ontmoetingsplaatsen voor homo's. Verzoeker argumenteert dat hij geen ontmoetingsplaatsen en homo-organisaties kent omdat in Kosovo *"homo's en lesbiennes verplicht zijn om hun relatie geheim te beleven"*, wat echter in strijd is met informatie toegevoegd aan het dossier waaruit blijkt dat een weliswaar beperkt aantal homoseksuelen zich wel "outen". Verzoeker verklaarde bovendien dat hij gezocht heeft op internet naar homo-organisaties maar dat *"zoiets bestaat niet"* (gehoorverslag CGVS, p.14). Van een volwassen man van achtentwintig die jarenlang zijn homoseksuele geaardheid verborgen kan houden voor zijn omgeving, hiervoor zelfs drie jaar lang tegen zijn zin een relatie aangaat met een meisje, en uiteindelijk louter omwille van zijn geaardheid beslist om naar het buitenland te vluchten kan echter verwacht worden dat hij over de jaren bekend is geraakt met homo-organisaties die in zijn land bestaan, minstens erin slaagt deze terug te vinden en te bereiken en toenadering zocht tot lotgenoten. Voorts heeft verzoeker evenmin aannemelijk gemaakt dat hij in België toenadering zocht tot personen met dezelfde seksuele geaardheid terwijl hij net om deze reden naar het buitenland is vertrokken. De loutere bewering dat hij een partner zou hebben in België kan niet overtuigen nu hij evenmin deze persoon nuttig kan toelichten (gehoorverslag CGVS, p.3-4). Verzoekers asielmotieven komen dan ook verzonnen voor.

3.5. Hoe dan ook en daargelaten de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid, toont verzoeker niet aan dat homoseksuelen in Kosovo vervolgd worden in de zin van het Vluchtelingenverdrag. Uit objectieve informatie toegevoegd aan het dossier blijkt immers dat homoseksuelen in Kosovo weliswaar nog worden gestigmatiseerd, doch dat de situatie positief evolueert en de bevolking toleranter wordt, dat er wetgeving inzake anti-discriminatie werd aangenomen en homoseksuelen in geval van problemen een beroep kunnen doen op de Kosovaarse autoriteiten. Uit de informatie die verzoeker toevoegt aan het verzoekschrift, met name een *"Rapport van 08.09.2010 van de Organisation Suisse d'Aide aux Réfugiés Kosovo, situation des femmes homosexuelles"* blijkt enkel dat homo's en lesbiennes nog steeds wantrouwig zijn en zich bedreigd kunnen voelen en vaak verkiezen om zich niet te "outen", wat echter geenszins afbreuk doet aan voorgaande vaststellingen.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker vraagt *"in uiterst ondergeschikte orde, hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen"*.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Waar verzoeker tenslotte vraagt *"het dossier terug te verwijzen naar het CGVS teneinde het dossier verder te onderzoeken alvorens een beslissing te nemen"* stelt de Raad vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ernstige elementen en/of objectieve informatie aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig mei tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK